Tygodniowy plan pracy dydaktyczno – wychowawczej (edukacja zdalna)
Grupa przedszkolna: Sówki

Blok tematyczny: **Mój dom**

Termin realizacji: 12.04.2021 – 16.04.2021

Umiejętności kształcone u dzieci (podstawa programowa):

- Zapoznanie dzieci z nazwą i wyglądem różnych domów: blok, wieżowiec, domy szeregowe, bliźniak, dom jednorodzinny,
- Utrwalenie znajomości swojego adresu zamieszkania,
- Zwrócenie uwagi na to, iż dom to nie tylko budynek, ale również nasz kraj Polska.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej;
- Kształcenie umiejętności analizy i syntezy wyrazów, wypowiadania się na określony temat,
- Zwrócenie uwagi na to, iż dom daje nam poczucie bezpieczeństwa i powinna panować w nim miła, przyjazna atmosfera;
- Kształcenie umiejętności odzwierciedlenia za pomocą plastycznych środków wyrazu treści przeczytanego zdania,
- Porównywanie położenia przedmiotów w przestrzeni,
- Posługiwanie się określeniami: wysoko- nisko, wyżej- niżej,
- Doskonalenie sprawności manualnej.
- Rozwijanie wyobraźni.
- Kształcenie poczucia rytmu.
- Umuzykalnianie dzieci.
- Kształtowanie słuchu i pamięci muzycznej.
- Wzbogacanie umiejętności artystycznych.
- Dostrzeganie piękna otaczającej przyrody.
- Kształtowanie umiejętności budowania dłuższych wypowiedzi.
- Rozwijanie inwencji twórczej.
- Kształtowanie prawidłowej postawy ciała.
- Rozwijanie ogólnej sprawności fizycznej.

Dzień tygodnia	Tematyka dnia	Sytuacja edukacyjna (temat, rodzaj aktywności dziecka)
Poniedziałek 12.04	**Dom w którym mieszkam**	1. Słuchanie wiersza ***„Mój dom”*** Doroty Kossakowskiej; zapoznanie z nazwą i wyglądem różnych domów. Odpowiadanie na zadane pytania. (oglądanie domów str.60). 2. ***„Mój dom”*** – rysowanie kredkami („Trefliki w przedszkolu - sześciolatek” cz. 4, s. 67). 3. Zabawy na świeżym powietrzu (w miarę dobrej pogody) – obserwacja domów w zasięgu wzroku; wysokość, kształt, wielkość. 4. „***Odwiedziny Robobota***” – ćwiczenie z książki „Trefliki w przedszkolu – sześciolatek” cz. 4, s. 61.
Wtorek 13.04	**Mamy różne domy.**	1.„***Dom jednorodzinny”*** – ćwiczenie z książki „Trefliki w przedszkolu – sześciolatek” cz. 4, s. 65. 2. Słuchanie opowiadania pt. ***„Dziwny dom”;*** nabywanie umiejętności analizowania treści utworu, określanie i nazywanie emocji. Porządkowanie swojego pokoju i miejsca zabawy. 3. ***„Domy*** ” – rysowanie kredkami; wdrażanie dzieci do korzystania ze zdobytej wiedzy w trakcie rysowania. Dla chętnych: dodawanie w zakresie 10 https://szaloneliczby.pl/dodawanie-i-odejmowanie-w-zakresie-10-dopasuj-wynik/
Środa 14.04.	**Mierzymy wysokość.**	1.***„Obłoki”*** – wydzieranie z papieru - Dzieci wydzierają obłoki z białego i niebieskiego papieru. Będą one użyte jako sylwety do opowiadania „Wędrówka obłoków”. 2. Słuchanie opowiadania ilustrowanego sylwetami pt**. „Wędrówka obłoków”.** Z wykorzystaniem obłoków z wydzieranki. 3. „Porównujemy wysokość domów” – ćwiczenie z książki „Trefliki w przedszkolu – sześcio-latek” cz. 4, s. 66. Zabawy na dworze – mierzenie krokami jakiejś odległości. „Zumba dla dzieci” - https://www.youtube.com/watch?v=FP0wgVhUC9w
Czwartek 15.04	**Dom rodzinny Treflików**	1.https://www.youtube.com/watch?v=T0AbjSQclUw – oglądanie bajki Rodzina Treflików „Tęcza”. 2. Dom rodziny Treflików” – czytanie tekstu z książki „Trefliki w przedszkolu – sześciolatek” cz. 4, s. 62 z pomocą rodzica. 3. Dom – układanie z dostępnych klocków.

Piątek 16.04.	**Mój pokój**	https://www.youtube.com/watch?v=fuCnZ4iHmmM – słuchanie piosenki. 1.”Mój pokój” – wycinanie z kolorowego papieru i przyklejanie na karton; rozwijanie wyobraźni i sprawności manualnej. 2. „Pokój Treflinki” – ćwiczenie z książki „Trefliki w przedszkolu – sześciolatek” cz. 4, s. 64. 3. Dowolne ćwiczenia ruchowe na świeżym powietrzu,

Załączniki:
Poniedziałek;
„Mój dom” – wiersz Doroty Kossakowskiej.
Każdy człowiek ma swój dom.
Może być mały lub duży.
Takie miejsce, do którego,
chętnie wracamy z podróży.
W moim domu jest wesoło,
wszyscy sobie pomagamy.
Gdy jest problem to idziemy,
do taty, babci lub mamy.
I jak być dobrym człowiekiem
każdego dnia się uczymy.
A gdy będziemy dorośli,
wiele dobrego zrobimy.
Ja kocham mój dom rodzinny
i kocham ojczyznę moją.
W Polsce chce mieszkać, pracować
i oddać jej przyszłość swoją.

Rozmowa na temat wiersza:
– Czy każdy z nas ma swój dom?

– Czy wszystkie domy są takie same?
– Jak jest w naszym domu i czego się tam uczymy?
– Co zrobimy jak będziemy dorośli?
– Gdzie chcemy mieszkać i pracować?
– Czy Polska jest naszym dom

Wtorek;

Słuchanie opowiadania pt. „Dziwny dom”

Wracamy ze spaceru. Moja mama i ja. Idziemy sobie, idziemy, rozmawiamy sobie, rozmawiamy i wolnym krokiem zbliżamy się do naszej ulicy. A tam.....Nie ma naszego domu! Zniknął! Na jego miejscu stoi stara, dziwna drewniana chatka.– Mamo, co się stało z naszym... – przerywam i spoglądam na mamę. – Mamo, czy ty to widzisz?– Co mam widzieć, kochanie? Dlaczego masz taką zdziwioną minę? – mama uważnie mi się przygląda. – Czy coś się stało?– Mamo, nasz dom... Jest zupełnie inny... Ktoś go zamienił...– Nie zauważyłam – mówi mama i wkłada do zamka ogromny, metalowy klucz. Gdy go przekręca, żeby otworzyć drzwi, słychać trzaski i chrzęszczenia. Ostrożnie popycham drewniane, ciemne drzwi zrobione z desek i boję się wejść do środka. Nad moją głową wisi wielka pajęczyna, a na niej siedzi ogromny czarny pająk i właśnie zjada resztę swojego śniadania.– Mamo, co to jest? – pytam i chwytam mamę za rękę. Dlaczego mama wcale się nie dziwi? Co to wszystko znaczy? Chyba ktoś zaczarował moją mamę i nasz dom... Ale to nowe mieszkanie wcale mi się nie podoba...Mama odsuwa nogą wielki kamień, leżący tuż przy drzwiach i wchodzi do środka. Bardzo się boję i chce mi się płakać. To nie jest nasz śliczny domek... Ja chcę do siebie do pokoju! Wchodzę za mamą do środka i przyglądam się ciemnym ścianom. Widać na nich pajęczy-Mój dom
Przewodnik metodyczny173ny i ślady kurzu, a na haku przy suficie wisi gniazdo os, z którego co chwilę wylatują bzyczące owady. Mama podśpiewuje pod nosem dziwną piosenkę, a ja podchodzę do drewnianego stołu z grubym blatem. Widać na nim tłuste plamy i mnóstwo okruchów. Brudne talerze leżą je-den na drugim, a na nich siedzą wielkie, grube muchy i zlizują resztki jedzenia. Fuj! Nagle czuję, że coś dotknęło mojej nogi. Odskakuję od stołu i zaglądam pod stół.– Mamo, tu jest koza! – mówię z trudem, bo łzy cisną mi się do oczu.– Tak, kochanie. Przecież zawsze tu mieszka. A gdzie niby miałaby być? – śmieje się mama, mieszając w ogromnym osmolonym kotle jakąś paskudnie cuchnącą potrawę.– Mamo, co dzisiaj będzie na obiad? – pytam, próbując przejść pomiędzy pustymi butelka-mi i starymi gazetami, leżącymi na podłodze.– To co zwykle! – odpowiada uśmiechnięta mama, wkłada do kociołka brudną rękę i wyjmuje z niego garść czegoś, co wygląda jak jedzenie znalezione na śmietniku. – Mamo! Mamo! Ja się boję! Dookoła robi się zupełnie ciemno. Widzę sufit i okno. Spoglądam w bok i po chwili dostrzegam jakąś dziwną sylwetkę, podchodzącą do mnie w blasku księżyca.– Mamo! Mamo! – wołam coraz głośniej.– Jestem tu! Nie bój się! – mama próbuje do mnie dojść, ale najpierw musi utorować sobie drogę przez zagraconą podłogę. Przyglądam się temu, co przesuwa na bok... Klocki... Puzzle... Tenisówki... Kurtka... Hulajnoga...Zaraz! To przecież moje normalne rzeczy! Już nie jestem w tym starym, brudnym, drewnianym domu!– Mamo! Śniło mi się, że mieszkamy w okropnej chatce! Tam było pełno śmieci! I pająków! I rzeczy na podłodze!– To był tylko zły sen... Nic się nie martw... A na wszelki wypadek jutro posprzątaj swój pokój. Żebym mogła do ciebie dojść, gdy znowu przyśni ci się

coś złego...Mama uśmiecha się do mnie, przytula mnie mocno, przykrywa miękką, pachnącą kołderką i daje mi cudownego mamowego buziaka w czółko.

Rozmowa na temat opowiadania:

– Co zauważył chłopiec wracając z mamą ze spaceru?
– Jaki dom śnił się chłopcu?
– Co mama robiła w kuchni?
– Co wisiało na haku przy suficie?
– Jakie zwierzę mieszkało razem z chłopcem i mamą w drewnianym domu?
– Co czuł chłopiec widząc to wszystko?
/– Kto mieszka w twoim domu?
– Dlaczego dom jest ważnym miejscem?
– Co trzeba robić, żeby czuć się w domu dobrze?
– Czy wszystkie domy są takie same?

Środa;

Słuchanie opowiadania ilustrowanego sylwetami pt. „Wędrówka obłoków”.

Był sobie niebieski obłoczek. Sunął wolno po niebie i rozglądał się dookoła.– Ach jak tu pięknie. Jakie wspaniałe widoki. Mogę sobie patrzeć i patrzeć na ziemię. Widzę wszystko doskonale. Nagle usłyszał czyjś głos:– Witaj, niebieski obłoczku. Przewodnik metodyczny180Obłoczek rozglądał się wokół, ale nikogo nie widział.– Nie widzę cię. Kim jesteś i skąd mnie wołasz?– Jestem białym obłoczkiem i znajduję się niżej niż ty.– Niżej niż ja? A co to znaczy?– To znaczy, że jestem pod tobą. Niebieski obłoczek spojrzał w dół.– Ach, witaj biały obłoczku! Teraz już cię widzę. A dlaczego jesteś tak nisko?– Bo ja nie lubię być wysoko. Wolę być trochę niżej.– Ależ biały obłoczku, stąd są lepsze widoki. Widać wszystko i wszystkich. Widzę nawet dzieci w przedszkolu. – No coś ty, widzisz nawet dzieci?– Jasne, wejdź wyżej, to zobaczysz, co teraz dzieci robią. Biały obłoczek przesunął się wyżej. Teraz był już obok niebieskiego.– Ach, jak tu wysoko. Ale rzeczywiście wszystko widać.

Rozmowa na temat opowiadania:

– Kto spacerował po niebie?
– Z kim rozmawiał niebieski obłoczek?
– Który obłoczek był wyżej?
– Który obłoczek był niżej?
– Co to znaczy być niżej od czegoś?
– Dlaczego biały obłoczek wolał być niżej?

– Jak niebieski obłoczek zachęcił biały do wejścia wyżej?
– Co widziały obłoczki będąc razem wysoko?

Opracowanie: Eliza Legieć, Halina Ostańska

Przedstawiony plan pracy dydaktyczno – wychowawczej jest propozycją podziału ***treści obowiązujących*** *w trakcie tygodnia. Zawarte w nim zadania można realizować w dowolnej kolejności.*